Primo illud peccatum puni
tur pena eterna · in paruulis q̃
in solo originali decedunt · Om
nes quippe tales in eternum p̃
uabuntur visione dei. vt dicit
magister in . ij ; dist . xxxiij . De
hac mā et sequenti de infideli-
b9 dixi in q̃dragesimali · Sedo
illud pctm̄ pūitur in infidelib9
p̄ra eterna Om̄s quippe infide-
les in sua infidelitate moriētes
eternaliter damnati puniētur
in inferno nec vera nec tenenda
ȳmo velut heretica reicienda est
opinio eorum qui dicunt vnū-
quemq; in sua fide saluari · Vn-
de scribitur ex̄ de summa trini-
tate et fide catholica · c · i · vna ē
fidelium vniuersalis ecclesia ex
tra quā nullus omnino saluat̄
Tercio pūnitur peccatum pri
morum parentum in damnatis
omnibus Tenent quidem aliq̃
q̄ si stetisset homo in statu inno
cencie soli fuissent nati qui mo
do sunt electi · hoc videtur asse
rere Gregorius qui in quarto
moralium capitulo vicesimoq̃n
to ait · Si parentem primum
peccati nulla putredo corrumpe
ret nequaq̃ filios perditionis
generasset . Sed illi qui nunc p
redemptorem saluandi sunt so
li ab illo electi nascerentur. Et
si diceretur q̄ multi electi nati
sunt de parentibus damnatis .
ergo illi parentes fuissent nati

Respondet Landulfus in secū
do suo distinctione vicesima ·
q̄ isti electi fuissent geniti ex il
lis parentibus electis · Quare
autem deus permittat tot ho
mines nasci quos ante secula
vidit fore damnandos · et quia
christus qui misericorditer ve
nit in mundum et suo precioso
sanguine nos redemit tam grā
di periculo tot hominum perdi
torum non obsistit ⁊ similia nō
est nostrum inuestigare · Sed
potius vnusquisq; timere debet
ne propter sua voluntaria scele
ra et delicta deputetur cum dā
natis alijs igni gehenne · et ido
studeat operam dare vt per pe
nitēciā et virtutis opera nume
ro electorum ascribatur · Sicq;
possideat eternum regnum in
quo christus cum suis omnib9
viuit et regnat in secula secu
lorum

Sermo septimus de iudicio
dei contra mūdum lasciuientez
quando diluuio perdidit homi
nes peccatores ·

Vā terribilia nimis sint iudicia dei p̄ter ea que de angelis ruentibus et peccantibus hominib9 primis enarrata sunt. ostendit adhuc nobis diluuium illud generale qd̄ inundauit temporib9 noe quo pauris dumtaxat exceptis deleta est omnis caro. Extendit vtiq; tunc rex celorum potentissimū brachium suum et cōtriuit supbiaz hominum malorum. nec inuentus est quispiam qui valuerit effugere furorem illius. Omnes pierūt omnes suffocati sunt in aquis inundantib9. Qua de re vt efficacius timor dn̄i ingerat̄ cordib9 nostris statui in hoc sermone de iudicio dei contra mundum lasciuientem disserere. Dicamq; quid veraciter in scripturis de diluuio quo carnales homines puniti sunt continet̄ neq; prout in textu biblie singula posita sunt explicabimus sed q̄dam principalia tantuz ptractabimus eo ordine quo in hoc dicendi genere auditoribus facilius veritatem psuadere possim9 De diluuio igitur locuturi tria misteria declarabim9

Primū dicit̄ temporalitatis
Secundū causalitatis
Terciū terribilitatis

De temporib9 circa diluuiuz cōsiderandis. Primo de ānis q̄ fluxuerūt ab adā vsq; ad diluuium

Capitulum primum

Pro ampliore dicendorū noticia ad tempus diluuij animum in hac pte vertemus distinguemusq; q̄tuor tēpa cōsideranda

Primū tp̄s mūdialis duracōis
Secūdū retardate gn̄acōis
Terciū diuturne expectacōis
Q̄rtū mēsis determinacōis.

Ab adam vsq; ad diluuiū anni duo millia ducenti quadraginta duo

Primū tēpus cōsiderandū circa diluuiū dicitur mūdialis duracōis In quo libet scire quot anni exacti sunt a principio mundi vsq; ad diluuiū. Et s̄m Josephū et magistrū in hystoria scolastica ab adam vsq; ad diluuiū fluxerūt anni duo millia quingēti quinquaginta sex. s̄m vero Jheroni. eusebium et septuaginta interpretes et omnes tā grecos q̄m latinos fuerūt anni duo millia ducenti quadraginta duo. Pro hac differencia annorū nō debet quis turbari potissimū quia anni a diuersis diuersimode computantur. Est enim annus maximus de quo dicit Macrobi9 secundo libro super somnium

Scipionis et Tullius libro se-
cundo de natura deorum · et in
vi de republica quod complet
cum sol et lu na et omnia sydera
firmamenti ad eundem locum
vnde semel profecta sunt redie
rint. hunc annum Varro confi
ci conscripsit in q̄draginta mil-
libus annis · vt dicit Aug. li. xij
de ciuitate dei · Platonici vero in
quindecim millibus annis pro
ut refert Macrobius li. ij. sup
sommo Scipionis · Ptolomeus
vero in libro Almagesti dixit ā
num maximum compleri in tri
ginta sex millibus annis Sed
Nestaurus modernus philoso
phus et astrologus in primo li
bro de causis eē mundi dixit q̄
stelle fixe et erratice mouentur
versus orientem quatuor gra-
dibus nec vlterius et post retro
gradando alijs quatuor gradi-
bus retrorredeūt et motus iste nū
q̄ cessat ab hoc ordine. Quare
celum numq̄ faciet operacōes
tales quas semel fecit cum sem
per tendit ad producenda no-
ua propter maiorem nobilita-
tem et pfectionem ipsius · Ideo
nec annus maximus p̄t poni Est
annus solaris qui duobus mo
dis accipitur · vno modo prout
est annus reuolucionis put scri
bit Ptolomeus li. iij. Almagesti
p̄mo ca. Est tempus motus so
lis quo sol semel circuit duode
cim signa zodiaci redeūndo ad
primum punctum sui circuli q̄d
quidem fit in trecentis sexagin
ta quinq̄ diebus et sex horis.
Annus vero vsualis tribus con
tinuis annis cōtinet dies trecē-
tos sexaginta quinq̄ · Sed quā
tus annus qui dicitur bissextilis
pficitur in trecentis sexaginta
sex diebus · nam ille sex hore q̄
supabundant a trecentis sexa-
ginta quinq̄ diebus nō cōpu-
tantur in tribus prioribus annis
sed in quarto constituunt vnū
diem ⁊ vocatur annus bisexti-
lis · Et si sic sex hore nō intercala-
rentur in quibuslibet quatu-
or annis successu temporis vari
arentur principia et fines tem-
porum ⁊ solēnitates que sūt in
hyeme reperirentur in estate ·
Quare sācta mater ecclesia sin
gulo quadriennio accepit diez
vnum qui vocatur bisextilis q̄si
ex bis · vi · horis collectus ⁊ per
hunc bisextum stant firma in
kalendario principia ⁊ solenni
tates temporum. Est adhuc an
nus lunaris continens duode-
cim lunaciones quarum queli-
bet continet dies vigintinouez
cum dimidia. ergo dies huius
anni sunt tricenti quinquagin
ta q̄tuor · estq̄ minor solari die-
bus vndecim seu qn̄ ē bisextus du
odecī. Quid plura ānus vt p̄dixi-
mus apud varias nacōes dispari

numero per multa secula fluctu
auit. et vt cōmemorat Aug̃. li.
xv. de ciuitate dei. et Plinius li-
bro septimo de naturali hysto-
ria. Egipcij quatuor mensib9 ā
num terminabant. archades
tribus acharnane sex. latini tre
decim Ex quibus nullum fit p̄-
iudicium hystorice veritati si int̄
scriptores rerum gestaruz de nu
mero annorum tanta suborta vi
deatur differencia. Aduertendū
tamen est vt nullo modo mun-
dum et homines fuisse semper
teneamus. Hic fuit error Me-
trodorichij qui ꝑm eusebium li
bro p̄mo de euāgelica p̄paracōe
dixit. vniuersum fuisse semper
quia si esset factum esset a nō en
te. Fuerunt et alij phi vt Picta
goras samius archita tarentin9
et theofrastus ac peripatetici fe
re omnes qui vt scribit Censo-
rinus ad Cirillum in libro de na
tali die affirmauerunt homines
semper fuisse Contra quos Au-
gustin9 libro. xij. de ciuitate dei
ca. ix. sic ait. Si semper fuit hu
manum genus quo nam modo
verum loquitur hystoria genti
lium narrans qui fuerunt qua-
rumcumqz rerum inuentoēs qui
primi liberalium disciplinarum
aliarūqz arcium institutores vel
a quibus primum illa vel illa re
gio parsqz terrarum illa atqz in
sula incoli ceperit. Hec ille q̃ do-
ctor eximius non immerito ad
hystorias recurrit. quia vt inq̃t
Tullius libro de oratore. Hysto
ria est testis temporum lux veri-
tatis et nuncia vetustatis. nos
vero scripture sancte adherere de
bemus que veridica narracione
cōmemorat ab vno adā genus
hominū multiplicatū. Scripsit
autem moyses hystoriam gene
sis ex reuelacione diuina. vnde
Iheronim9 in epistola ad Pau
linum ait. Manifestissima est
genesis in qua de creacione mū
di de exordio generis humani
de diuisione terre de confusione
linguarum et gencium vsqz ad
exitum scribitur hebreorum. Si
cut ergo cepit mundus sic cepe
rūt esse homines. ꝛ vt docet tho
mas prima parte questione se
xagesima prima. Solus de9 pa-
ter filius et spiritus sanctus est
ab eterno Hoc enim fides catho
lice tenet et omne contrarium
est hereticum. Sic enim creatu
ras deus produxit ꝙ eas ex ni-
hilo fecit idest post q̃ nihil fue-
rant. Ideo ab adam vsqz ad di
luuiū terminus assignatur.

Quare noe distulit genera-
re vsqz ad quingentesimum an
num

Secundum tempus circa diluuium considerandum dicitur retardate generacionis. Volens equidez scriptura de diluuio mensionem facere generacionem Noe tangit. Noe vero cum quingentorum esset annorum genuit Sem Cham Japhet Vbi dubitare contingit quare noe vsqz ad quingentesimum annum distulit generare Respondet Nycolaus de lyra qz doctores hebrei dicunt hoc factum esse ex eo qz deus disposuerat eum saluare in diluuio cum tota sua posteritate, si autem ante quingentesimum annum generasset fuissent tot ex eo et filijs eius multiplicati ⁊ fuissent inter eos multi mali de quibus non esset dignum vt saluarentur. Nam si in trecentis quinquaginta annis quibus noe vixit post diluuium. vt habetur Genesis nono capitulo. Ex tribus eius filijs viginti quinque millia et centum vivos ex mulieres et paruulos procreatos affirmat filo. vt refert magister in hystoria scolastica quid fuisset in quadringentis annis Insuper tot persone cum necessarijs ad vitam per annum integrum quo durauit diluuium non potuissent competenter in archa collocari. Quare deo volente cum quingentorum esset annorum filios genuit cum quibus et vxore suis saluus factus est in archa

Verumtamen plerique dubitant de matusalem. Sm enim computacionem. lxx. interpretum vixit. xiiij. annis post diluuium sed nec legitur in archa fuisse nec translatus vt enoch. et quidam dicunt qz mortuus fuit ante diluuium septem annis Hieronimus asserit qz eodez anno in quo fuit diluuium quod etiam diligens computacio annorum eius Sm genesim manifestat. tamen omnes in numero annorum eius vite conueniunt scz qz fuerunt omnes dies eius anni nongenti sexagintanouem vt dicit Genesis nono capitulo

Qz deus per centum annos predicari voluit diluuium

Ercium tempus circa diluuium considerandum dicitur diuiturne expectacionis. pro sua quippe pietate deus benignus antequam disperderet peccatores illius temporis diucius expectauit et monuit vt ad penitenciam redirent. Nam Sm Augustinum libro. xv. de ciuitate dei. c. xxiiij. Cum dixit deus ad noe. erunt dies eius centum viginti annorum non de termino humane vite locutus est sed de termino ad penitenciam assignato. Namqz centum annis archa legitur fabricata vt refert magister in hystoria

scolastica et noe verbo et facto diluuium predicebat. Verumtamē illi homines neq̄ deridebāt eum et minabātur q̄ anteq̄ ipse archam ingrederetur si diluuium superuenirēt interficerēt illum.

Q̄ de mense mayo inundauit diluuium.

Vartum tempus circa diluuium dicitur mensis determinacōis quo scz mense diluuium illud venisse creditur: et ad hec dicit magister in hystoria scolastica q̄ fuit mensis maius qui ab hebreis dicitur Ysan. a macedonibus. Yon. a latinis maius. de isto mense lata est inter auctores dissensio Titusliuius primo libro ab vrbe condita. et Varro libro. vi. de origine lingue latine. et Beda libro de temporib9 dicunt Romulū diuisisse populum romanū in maiores et iuniores vt altera ps cōsilio alia armis rempublicam tueretur. In honorem ergo vtriusq̄ ptis hūc mayum sequentem Iuniū dixit Aug. vero cōtra Faustum Tercium inquit mensem veteres dixerunt Mayum a maya quam mercurij matrez colebāt deam. ex quo omnes mercatores illo mense sacrificabāt maye et mercurio. Papias vult vt dicatur mayus a madendo. q̄a hoc tempore ros precipue cadat made faciens terram. seu quia tunc oriantur hiades stelle pluuiales

Q̄ diluuium factum est volente deo ꝓpter peccata hominū premēda q̄ si nō fuissent nec diluuium inundasset

Capitulum secundum

Am disputandū est cōtra curiosos de causa diluuij quoniam plerique nolunt ꝓpter peccata hominuz diluuium inundasse. Idcirco vt de hoc rei veritas clarius elucescat notabim9 quatuor causas que a mētis diuersimode solēt assignari

Prima dr celestis influencia
Secūda demonū malicia
Tercia potentū violencia
Quarta omnis carnis immundicia

Q̄ influencia celi nō fuit cā p̄cipua et principālis diluuij

Prima causa diluuij assignatur a quibusdam celestis influēcia. hij dicunt q̄ si tempore illo omnes fuissent iusti et sancti adhuc diluuiū superuenisset et hoc ꝓpter dispositionem celi scilicet ꝓpter

coniunctionem planetarum fri
gidorum et humidorum talez ef
fectum causandum. Nam vt di
cit Seneca in libro de naturali
bus questionib9 Dixit empedo
cles arsuram eē terram cū vni
uersa sidera conuenient in sig
no cancri et vniuersalem inun
dacionem futuram cum eadem
turba siderum conuersa in capri
corno prouenet Igitur aiūt isti
diluuium ex causa naturali sicut
et alia diluuia consueuerūt quā
doq; prouenire. Vt enim inquit
Ysidorus libro. xiii. ethimo. In
achaya fuit diluuium Iacob pa
triarche et Ogigi temporib9 qui
eleusine conditor et rex fuit Idē
Ysidorus narrat q; recitat Oro
sius libro primo q; anno octin
gēsimodecimo ante vrbem cō
ditam aquarum illuuies maio
rem partem populorum Thessa
lie absumpsit paucis per refu
gia montium liberatis maxime
in monte parnaso in cuius ar
cuitu Deucalion tunc regno po
tiebatur qui tunc ad se ratibus
confugientes susceptos fouit et
aluit a quo ꝓpterea genus homi
num grecorum fabule ex lapidi
bus ferunt reparatum. De hoc
Deucalione mensionem facit.
Iuuenalis libro primo qui ait
Ex quo Deucalion nimib9 tollē
tibus equor. Naufugio montem
ascendit sortesq; poposcit. Pau
latimq; animis caluerūt mollia
saxa. Et manib9 nudas ostendit
pirra puellas. Quicquid agūt
homines votū timor ira voluptas
Gaudia discursus nostri ē far
rago libelli. Ysidorus libro deci
moseptimo ethimolo. capitulo
iij. farrago a farre dicta. est em
herba cerealea adhuc viridis
necdum gramis ad maturitatez
turgentibus. Ouidius insuper
in. i. metamorphoseos ita inqt
Deucalion lacrimis ita pirrha
affatur oberis. O soror o con
iunx o femina sola superstes.
Quā comune mihi genus ⁊ pa
truelis origo. Demum chorus
vnit nunc ipsa pericula iungūt
Terrarum quascūq; videt occa
sus et ortus. Nos duo turba su
mus possedit cetera pontus. et
ibi Ouidius. Missa viri mani
bus speciem traxere virorum Et
de femineo reparata est femina
iactu. Inde genus durum sum9
experiensq; laborum. Et docu
menta damus qua sumus origi
ne nati. Famosum ergo fuit
illud diluuium de quo ipsi ea
am poete tanta cecinere nec ta
men nisi a causa naturali pro
cessit Sed ne multum inutiliter
contendamus. dicit Nycolaus
de lyra q; nobis satis esse debet
testimonium scripture que dilu
uium asserit firmiter inundas
se in penam peccati

possum9 tam dicere sm Ric in
viij di xlvij q productionez ig
nis purgatis mudū in fine se-
culoū pcedet vehemens siccitas
naturaliter generata illi9 ignis
productioni cooordās nō tn sicut
dispoſicō necaria sed ꝛgnia ita
diluuiū aque potuit pcedere ali
q dispoſicio planetaꝝ frigidoꝝ
et humidoꝝ cōcurrens ad nutū
dei ad talem aqꝝ mundacionē
ideo influencia illa nō fuisset si
deus nō statuiss diluuio pme
re se spernentes

De demonib9 incubis ⁊ suc
cubis ⁊ gigātibus

Secunda causa diluuij
ab aliquib9 assignatur
demonū malicia. Sed cū
bik nāqꝝ Gen. Videntes filij dī
i. demones sm expoſicōez isto
rum qui dicūt filij dei pptr na
turā spūalem filias hominuꝝ q
ēnt pulchre. miscuerūt se ī spe
cie hūana cū mulierib9. et inde
sunt nati gigātes Magister in
hystoria scolastica dicit. Potu
it ee vt incubi demones genue
rint gigātes a magnitudine cor
poꝝ denominatos. sed immā
nati corpoꝝ respondebat im-
manitas animoꝝ. Veruātamen
nō acceptat hoc q gigātes na
scātur ope demonū incuboꝝ et
succuboꝝ. qꝝ ipsi nati sunt ex
viris ⁊ mulierib9 sicut ⁊ ceteri
homines. Nam de Og rege ba
san Deut. iij. ⁊. iiij. c. dicitur. q
monstratur lect9 eius ferre9. ix
cubitos habēs longitudinis. et
iiij. altitudinis. ⁊. i. Re. xvi. c.
legit de Golia q erat altitudis
sex cubitoꝝ ⁊ palmo In cronica
Nicobaldi reperi q tempe clem
tis pape secundi rome cadauer
inuentū est gigātis incorruptū
magnitudinis insolite cui erat
tale epitaphiū Filij9 euādri pal
las quem lancea turni Militis
occidit more suo iacet h. hec io
dicimus q ecia naturalit gigan
tes pūt absq demonib9 genera
ri. et ideo vtq illi qui erāt dilu-
uij tempe nati fūt vt ptactū est
demonib9 cooperantib9 in dubiū
vertitur Sed posito q sic esset
nō pptrea deus diluuiū inu n
dare fecit quoniam vt mgt Ny
cola9 de lyra. Diluuiū datū est
in pena hominū nō demonū

Qꝝ tpe diluuij filij potētum
etiam vi carnalit concubebant
cum filiabꝰ pauperum

Ercia ca diluuij assig t
ab alijs potentū violē
cia. Dicit em rabi Sa-
lomon q filij dei accipiūtur pro
filijs iudicum et potentum qui
qn videbant filias subditorum
pulchre ornati ⁊ qn dabant ad
nupcias accedebant ad eas cog
noscēdo carnaliter ancq mariti

eas cognoscerēt ⁊ licet sic potue
rit eē tn̄ hic nō est totalis causa
sed quarta que sequitur.

Q̄ ꝓpter peccata carnis deꝰ
misit diluuiū

Quarta igit̄ causa q̄re di
luuiū fieri voluit deꝰ fu
it ōnis carnis immūdi
cia. dicitur quidē in textu biblie
Omnis caro corrupat viā suam
Alij itaq; filij dei ꝑm Nico. de ly-
ra intelligūtur qui descenderūt
de seth qui ab adaz instructi fu
erāt in cultu diuino. ꝑ filias ho-
minū intelligūtur mulieres de-
scendentes de chaym que erant
lubrice lasciue et dissolute. ⁊ de
ill̄ p̄cepat seth filijs suis de vo
lūtate dei vt nō cōtraherēt cū eis
ipsi vero fecerūt cōtrariū. q̄ tam̄
hic fit mēsio de filijs seth ⁊ filia
bꝰ chaym. notandū est ꝑm ma
gistrū in hyst. schola. q̄ allegat
ꝑm methodoꝝ cui ī carcere exn̄ti
ꝓ amore xp̄i facta fuit reuelacio
de tēporibꝰ primis ⁊ nouissimis
dicentē. q̄ adam et eua virgīes
egressi sunt de paradyso. et hoc vti
q; Jhero. ad eustochiū cōfirmat
dicens. Eua in paradyso virgo
fuit post tunicas pelliceas sump
sit iniciū nupciaꝝ Anno vero vi
te adā. xv. natus est ei chaym ⁊
soror eiꝰ calmana. post alios. xv
annos natus ē abel ⁊ soror eiꝰ
delbora. et ideo natus est prius
chaym pessimus q̄ abel iustus
vt ostenderetur q̄ in adaz tota
generis humani massa dānata
est ⁊ qn̄ aliquis ex ea vas san-
ctificacōnis efficitur nō hoc pro
uenit ex natura sed ex dei vocan
tis misericordia. anno vite adā
centesimo tricesimo chaym occi
dit abel. et luxere eum adam et
eua centū annis locus in quo lu
xerunt dicit̄ vallis lachrimarū
iuxta ebron. Chaym ergo pessi-
mus remansit qui primꝰ termi
nos terre posuit ad calliditatez
fallaciamq; produxit. primꝰ in
terra superbiuit post adam in
paradyso primus homicidium ꝑ
petrauit primus ciuitates edifi-
cauit murisq; muniuit et homi
nes male agentes in vrbibꝰ col
legit ꝑm Josephuz. Chaym ita
q; coguouit vxorem suam que
peperit enos. enos genuit irad.
irad mathusael. mathusael ma
nuel. manuel lamech. hic p̄mꝰ
scz lamech bigamiā introduxit
Et sic adulterium cōtra legem
dei ex natura fecit. In prima em̄
creacōe vnica vnice facta ē muli
er et deus per os ade decreuerat
vt essent duo in carne vna hic
autem accepit duas vxores ada
et sellam genuitq; ada iabel q̄
adinuenit portatilia pastorum

idest tentoria ad mutanda pa-
scua. nomē fratris eius Tubal
scz pater canentiū in cithara et
organo. nō instrumentorū q̄dez
que longe post inuēta fuerūt. ī
inuētor fuit musice ⁊ sonāciaꝝ
vt labor pastoralis quasi in de
licijs verteret. ⁊ qz audierat adā
prophetasse de duobus iudicijs ne
perirent ars inuēta scripsit eā i du
abus columnis in qualibet totaz
vt dicit Josephus Vna marmo
rea altera latericia. qz altera nō
diuerret diluuio altera nō solue
retur incendio Della genuit tu
balchaym qui ferrariā artem p̄
mus inuenit res bellicas decen
ter exercuit sculpturas opū vel
hominum in metallis in libidi-
nem oculorum fabricauit sicq
vsq ad tempus diluuij genera
tio Chaym semp exercuit nume
ro ⁊ malicia ac nnq̄tate. Gene
racio vero Seth instructa erat
in diuino cultu. Dicit strabus
qz post mortem Abel voluit adā
nō vltra vxorem cognoscere. sed
deo iubente per angelū fregit vo
tum vt dei filij de eo nascerentur
quare cognouit vxorem suam
et natus ē Seth q̄ genuit Enos
Enos genuit Caynan. Caynan
genuit Lamech. Lamech ge-
nuit Jareth. Jareth Enoch E
noch Matusalem Matusalez
Lamech. Addit magister hy-
storiarum. qz breuiter legislator
generacōez ade transit festinās
ad tpa Abrahe pūs hebreorū et
plures subticet ade filios et filia-
as. Ex quib9 ōmib9 vt ad pro
situm redeamus. ptz qz nō abra
he phibitū fuerat hijs qui descē
derant de seth ne inirent matri
monia cum filiab9 descendenti-
bus de generacione Chaym. et
tamen contrarium facere non
erubuere. Inquit ad hec sanct9
Methodor9 qz filij Chaym ab
utebāturur vxorib9 fratrum suo-
rum nimijs formicacōib9. De
inde mulieres in vesaniam ver-
se supgressere vicos abutebāturur.
tandem exarserūt homines in
alterutrū coeūtes abūdabāt pec
cata immundissima carnis in ō
nibus excepto noe et vxore fi-
lijs eius et vxorib9 eorum quia
peccata illa nephādissima deuz
puocauerūt vt diluuio exti gue
ret cōcupiscencia hominū.

De terribilitate diluuij quo
tanta strages facta est cōtra ho
mines et animalia.

Capitulum tertium

Vdite obsecro omnes
populi peccatores q̄ ter
ribile fuit iudicū illud
a quo se homines defendere nō
valuerunt. Timete deum ⁊ hu
miliate in conspectu eius corda
vestra. Nō enim est potēcia nō
fortitudo nō cōsilium contra dnm

Ipse fuit qui vires gigātū cōtri
uit et deleuit ⁊ aquis inundāti
b⁹ omnē carnē. Si āt ꝯphendē
velim⁹ illius diluuij terribilitatē
quatuor cōsiderare debem⁹

Primo terre deterioracōnem
Secūdo animaliū occisionez
Tercō puuloꝝ submersionē
Qrto tātoꝝ hōmū pempcōz

Qꝫ ꝓpter aquas diluuij ter
ra deteriorata est

Primo cōsiderem⁹ terre
deterioracionē Dicit ma
gister in hyst. exponen
do verba dei scz disperdā eos cū
terra .i. cū fertilitate terre. Tra
dūt em̄ vigorē terre ⁊ fecundita
tē longe inferiorē eē post diluui
um vn̄ esus carniū hōmi ꝯcessus
est cū antea fructib⁹ victitarūt
Nec mirum qꝛ tam diu fuit ter-
ra coopta aquis diluuij que pro
maiori pte vt dicit nico. de lyra
fuerūt de mari occeano salso

Qꝫ animalia ⁊ volucres peri
ere exceptis piscibus

Secundo cōsiderem⁹ dilu
uij terribilitatē ꝓpt̄ ani
maliū occisionē vt in-
quit textus biblie Mortua est
omnis anima viuens sup terrā
ōnia animalia om̄esqꝫ volucres
exceptis que erāt in archa. Nō
fuerūt mortui pisces qꝛ vt dicit
nicolaus de lyra peccata cōmissa
erāt in terra et in aere nō autem
in aquis.

Qꝫ puuli piere ī aq̄s diluuij

Ercio considerem⁹ dilu
uij terribilitatē ꝓpter p
uuloꝝ submersionem.
Erāt illo tēpe tot puuli tot ad
vbera matrū pendentes qui tam̄
ꝓ pr̄no scelere om̄es eiulātes la
mētantesqꝫ submersi sūt. Qua
liter autē filij puniūtur ꝓ pcās
pntū dixi in quadragesimali in
sermone de ira dei

Qꝫ omnes homines suffocā
ti sūt noe et suis exceptis.

Quarto cōsiderem⁹ illi⁹
iudicij t̄ribilitatē ꝓpter
tantoꝝ hoim̄ pempcōez
Cōpleta siquidē archa iuxta di
ordinacōnē dixit de⁹ ad noe In
gredere in archā tu et filij tui vx
or tua et vxores filioꝝ tuoꝝ tecū
Magister in hyst. scola. Seor
sū viros seorsū mulieres nomīa
uit dn̄s cū de ingressu loqueret̄
ac si diceret tpe afflictōis cessan
dū est ab āplexib⁹ mulierū. In
exitu vero dixit de⁹ Egredere de
archa tu et vxor tua. Cōiūcti iu
bētur exire q̄ disiūcti intrauerāt
ac si dicēt eis Nūc redijt tēpus
amplexādi vt mltiplicemini su
per terrā Mox enim subiunxit

Crescite et multiplicamini. dicit Rabi Salomon q̃ in archa nō fuit cōcubitus hominuz nec auiuz nec bestiaz ꝓter viuersalem mundi tribulacionē. In articulo itaq̃ dixi illius intrauit noe in archā iuxta p̄ceptū dn̄i cū ōmib9 aiatib9 ⁊ volucribus deputatis que ꝑm mgr̄m in hystoria scolastica nutu diuino et angelorꝫ ministerio ducta fuerunt Refert nicolaus de lyra q̃ articulus importat rē distinctā et manifestā Deꝫ nāq̃ ingredi fecit noe de die clara et manifesta ad ostendendum q̃ poterat eum tueri a malis hominib9 illius tpis qui cōminati fuerant eum occidere. O quid fuit videre et q̃ tremendū spectaculum illud qn̄ subito nebulosus aer fuit effcūs vētiq̃ stridere cepērūt tonabat et ethere tonitrua audientes tremebāt et catharacte celi. i. nubes apte fuit ꝑm Nycolaū de lyra loquēs scriptura methaforice nec dicit de celo stellato sed aereo vbi generātur nubes et pluuie et quātus omniū luctus mox insonuit. quot lamēta dum breui spacio excrescentes aque rapere ceperunt corpora mergēdorum videbat pater submergi filiū. videbat frater fratrem et ipse necād9 clamabat ad sidera heu heu perimus in aquis filius patrez aut matrem forte precabatur. Adiuua me natū tuū peuntem ac ille respondere poterat O me miserum ⁊ ego tecuz pereo. Vix puto pertransiyt dies q̃ maior ꝑs defecit in aquis diluuij et si qui forsan in montib9 erāt suffocati sūt tandem et ipsi. quoniam pluit. xl. diebus et. xl. noctib9 et aque multiplicate superauerunt omnia cacumina montiū Expgiscimini ergo o peccatores polluti: o carnales et lasciui. o sacrilegi ⁊ inestuosi. o libidinibus spurcissimis fedati et timete regez regū deū nostrꝫ. depōnite veterē vitā. abiicite voluptates corrigite malos mores vt sic ipse misericors pat liberet nos ab omni malo in p̄senti et in futuro largiatur glam sempiternā Amen

Sermo octauꝰ de mulieribꝰ que occasio fuit multorꝫ peccatorum ꝓter q̃ indignatur deus.

Propter mulierꝫ cōdicōes noxias in grādia peccata sepenūero lapsi homines deum irritant vt fue iustice in illos furorem effundat ⁊ q̃ mulieris ita fore facile deprehendi possit ex relatis in duobus precedentibus sermonibus. Verumtamē